

Exclusief interview

De aarde is hol

Uw trouwe Francken Vrij verslaggevers deinzen er niet voor terug om eens een andere mening te laten horen. Op onze zoektocht naar iemand die een geheel andere kijk op de wereld heeft, kwamen wij dit in een wel heel letterlijke vorm tegen. We kwamen op het spoor van Ab Klein Haneveld: van beroep bijbelleraar en evangelist, werkend onder de paraplu van het Nederlands Bijbelstudie Centrum. Ook zijn vader oefende dit beroep uit, zodat hij met de bijbel is grootgebracht.

FV: Waarom en wanneer bent u gaan twijfelen aan de 'gangbare' theorie van de bolle aarde?

AKH: De gangbare kosmografie past eigenlijk niet in een bijbels kader en in de bijbel heb ik meer vertrouwen dan in de wetenschap.

Mijn echte twijfel kwam, toen ik op school argumenten moest leren voor de bolvorm van de aarde. Die argumenten leken mij niet afdoende en in vele gevallen onjuist. Nog tijdens die schooltijd hoorde ik van de boeken "Is de aarde rond?" en "Pleidooi voor de platte aarde" door Klaas Dijkstra. Zijn conclusie leek mij niet juist, maar zijn bezwaren tegen de argumenten voor de bolvorm van de aarde meestal wel.

Die bezwaren heb ik op school ook ingebracht tegen wat ik daar moest leren, tot hilariteit van de hele klas. Niet dat ik geloofde in een platte aarde, maar mijn twijfel aan de bolvorm is sindsdien altijd gebleven. Mijn ogen gingen vele jaren later open bij het lezen van "Das drei-stöckige Weltall" door Fritz Braun (Morgenland Verlag, 1973), waarin dit holle wereldbeeld wordt uiteengezet.

FV: Zou u wellicht een voorbeeld kunnen geven van bepaalde argumenten voor een bolle aarde die in uw ogen onjuist zijn en waarom deze onjuist zijn?

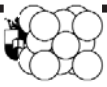
AKH: Het grote argument is altijd dat van een schip in de verte waarvan we de top van de mast zouden zien, terwijl de romp al achter de aardbolhorizon is verdwenen. Maar wanneer men in zo'n geval een

verrekijker zou nemen, zou men het gehele schip zien! Klaas Dijkstra zette uiteen, dat men vanuit Stavoren Enkhuizen kan zien liggen op zo'n 20 km. afstand. Maar als de aarde een bol is met een omtrek van 40.000 km. zou Enkhuizen ca. 35 m. onder de horizon moeten liggen! Deze zomer was ik in Bretagne in Cancale, vanwaar de Mont Saint Michel aan de andere kant van de baai met het blote oog waarneembaar was. En met de kijker was ook de voet van de berg te zien. Over een afstand van ca. 30 km. En vanuit Normandie kan men aan de andere kant van het Kanaal de witte kust van Engeland zien: eveneens 30 km.

Overigens is de horizon de optische horizon, de gezichtseinder: wegens de begrensde resolutie van onze ogen zien wij in de verte geen details meer. Maar dat heeft niets van doen met de veronderstelde bolvorm van de aarde.

Evangelist Ab Klein Haneveld

FV: Geloof u in een oneindig heelal? Of in een gekromde ruimte, zoals de huidige wetenschap dit uitlegt? Wat zijn uw bezwaren?

AKH: Of ik geloof in een oneindig heelal hangt af van de definitie. Ik geloof in een onmeetbaar heelal, maar dat ligt aan de onbetrouwbare aard van ons meetinstrument: licht.

Nee, ik geloof niet in een gekromde ruimte. Van jongsaf heb ik die uitdrukking als ridicuul beschouwd. Ruimte is per definitie niets. En niets zou krom zijn? En bovendien zou die ruimte naar buiten toe steeds sneller uitzetten. Een krom uitdijend niets dus. Mij neem je niet in de maling!

Voorzover metingen tot deze absurditeit leiden, en ik twijfel niet dat ze dat doen, is er maar één conclusie: niet de ruimte, maar de meetlat is krom; en niet de ruimte dijt uit, maar de meetlat krimpt!

En waar de meetlat bestaat uit licht of radiogolven of andere straling, is dat toch algemeen bekend. Licht en radiogolven planten zich niet altijd voort met eenparige snelheid en langs een rechte lijn. Toch?

FV: Volgens het relativistische model van Einstein kan licht inderdaad afgebogen/vertraagd worden, maar hiervoor is (een hele hoop) zwaartekracht nodig. Is dit te rijmen met uw ideeën over een kromme meetlat?

AKH: Zeker wel! En ook geloof ik in de relatie tussen licht en ruimte. Maar ook zonder Einstein kennen wij het verschijnsel van sterren die te laat achter de verduisterde maan verdwijnen en te vroeg weer tevoorschijn komen. Deze dingen zijn echter "onregelmatigheden", die de onbetrouwbaarheid van het licht als "meetlat" illustreren. Bovendien wordt licht ook afgebogen/vertraagd door temperatuurverschillen: Zo ontstaan fata morgana's en zo probeert men te verklaren dat men toch verder kan zien dan enkele kilometers. Volgens de traditionele verklaring kan men Enkhuizen en Mont Saint Michel zien liggen door de afbuiging van het licht. Maar nooit heeft men verklaard hoe dat dan precies in zijn werk gaat. Deze beelden bewegen door constante temperatuurschommelingen niet zichtbaar op en neer, en ook niet van links naar rechts.

FV: Zou u uw model van de holle aarde uiteen kunnen zetten?

AKH: Men neme het geocentrische stelsel van Brahe (of Ptolemäus) en kere de aarde binnenstebuiten.

Alle coördinaten blijven daarbij in principe gelijk, ook die met betrekking tot de banen van het licht van zon, maan en sterren, die dan hun banen beschrijven binnen de aarde.

De consequentie is, dat het licht zich blijkbaar niet voorplant langs een rechte weg en ook niet met eenparige snelheid! En dat wij aan de binnenkant wonen van de globe, die de hemel omsluit.

FV: Als alle hemellichamen binnen de aarde hun baan zouden beschrijven, dan zouden deze onder invloed van elkaars massa veel sterker naar elkaar toegetrokken worden dan dat ze volgens de gangbare theorie zouden doen. Wat weerhoudt deze hemellichamen ervan om op elkaar te botsen en in elkaar te storten? En als ze veel kleiner zouden zijn, wat weerhoudt ze er dan van om op de aarde te vallen?

“Een krom uitdijend niets dus. Mij neem je niet in de maling!”

AKH: Inderdaad zijn ze zeer veel kleiner dan in de gangbare theorie. De maan van officieel 3480 km. wordt geschat op 150 tot 300 km. Maar de vraag lijkt me niet relevant. Binnen de gangbare theorie is ook nooit verklaard waarom ze niet op elkaar of op de aarde vallen.

Voorts ligt het niet op mijn weg om dit soort vraagstukken op te lossen. Dat is het werk van de wetenschap.

FV: Wat zijn dan de afmetingen van de aarde, en daarmee het heelal zoals wij dat kennen?

AKH: Ik heb nooit reden tot twijfel gehad aan de omtrek van de aarde. De hele wereld lijkt mij daarom niet groter dan die holle aarde met een omtrek van 40.000 km. Maar pas op: volgens Einstein c.s. zijn de waarneembare afmetingen van fysieke voorwerpen gerelateerd aan het licht!

FV: Waarop stoelt u dit model? Zou u een voorbeeld kunnen geven van een (wellicht alledaags) fenomeen dat uw model ondersteunt?

AKH: In de eerste plaats op de bijbel. In bijbels jargon is de hemel "binnen" en is onder de aarde "buiten". Ook spreekt de bijbel over hemel en aarde en al wat daarin is, etc.

En los van de bijbel: Legendarisch zijn de metingen door Dr. Teed en prof. U. G. Morrow in 1897, waarbij zij met mechanische middelen de kromming van het aardoppervlak wilden meten. Het resultaat was een hol i.p.v. bol aardoppervlak. Ook zijn er metingen gedaan waarbij loodlijnen werden gehangen in parallelle mijnschachten. De loodlijnen bleken niet naar elkaar toe te neigen, maar juist van elkaar te wijken. Een tamelijk alledaags verschijnsel doet zich voor bij de schijngestalten van de maan. De door de zon verlichte maan zou zijn verlichte kant dus naar de zon moeten keren. Maar kijk maar eens naar zon en maan, wanneer die beiden zichtbaar zijn bij, bv. eerste en laatste kwartier. De maan staat duidelijk uit het lood. Of anders: Het licht van de zon komt zichtbaar via een boog op de maan terecht!

FV: Als de bijbel dit als het ware voorspelt, waarom zien we dan wat we nu zien? In andere woorden, wat is de reden dat we dan niet de waarheid zien? En als consequentie: als er wellicht een reden is dat God ons ervoor behoedt om de waarheid te zien, waarom kan er door middel van een aantal relatief simpele experimenten alsnog worden aangetoond dat uw theorie klopt?

AKH: De waarheid is natuurlijk, dat we helemaal niet zien of zien kunnen of de aarde hol of bol is. Zij doet zich door ons begrensde oog aan ons voor als een min of meer plat vlak. En de zon en de maan zien wij toch heus als kleine schijfjes van enkele booggraden aan de hemel. En "vaste sterren" blijven met de beste telescoop nog steeds puntjes aan het firmament. Dat de aarde een in zichzelf terugkerend "vlak" is, kan worden waargenomen of ervaren. Maar of die bol of hol is niet. En omdat het niet kan worden gezien wordt het ons in de bijbel door de Schepper geopenbaard, zoals ook zoveel andere dingen. Zo spreekt de bijbel over een aarde die rond is, en hol is en die alles bevat. En over dat er in heel de zienlijke wereld niets recht is en dat het licht zich verdeelt. En dat onze ogen ons misleiden, dat de zon bij gelegenheid stil staat boven Gibeon, etc. Overigens is dit wereldbeeld al heel eenvoudig te lezen in de eerste paar verzen: Genesis 1:2 t/m 10.

FV: Er zijn al mensen op de maan geweest, die de aarde op hebben zien komen en weer onder hebben zien gaan. Hoe is dit dan te verklaren?

AKH: Deze vraag hangt samen met de kromming van het licht en relatie tot de aarde. De aard van deze kromming heeft net als in een verrekijker (die immers via de lenzen licht afbuigt) tot gevolg, dat men van grote hoogte de aarde sterk verkleind ziet, zoals door een 'fisheye lens', waarbij dit verkleinde beeld niet het gehele blikveld bedekt. Daarentegen zien wij de sterrenhemel even sterk vergroot. Voor alle duidelijkheid: de vergrotende kijker is van de andere kant gezien een verkleinende kijker!

FV: Dr. Teed (van het door uw beschreven experiment) heeft een boek geschreven over zijn model, The Cellular Cosmogony, waarin hij de hemellichamen beschrijft als diffractie en refractie effecten van zonlicht van een zon die half licht en half donker is. Verder zet hij uiteen dat de sterren zoals wij die zien worden veroorzaakt door hoge-energie plekken op de donkere kant van de zon. Geloof u hier ook in?

AKH: Nee. Ik beschouw Dr. Teed als een mysticus met megalomane trekken. Maar zijn idee van een holle aarde lijkt me correct.

FV: Hoeveel aanhangers heeft dit wereldbeeld?

AKH: Minstens 2. Grapje.

Ik ken er persoonlijk enige honderden. En als je enige honderden mensen kent is dat veel. In Duitsland bestaat of bestond "Die Gesellschaft für Erdweltaforschung". Geen idee of het nog bestaat of hoeveel leden zij hebben. En of zij nog steeds een tijdschrift uitgeven. Wel bestaat er een internetsite van Rolf Keppler, nazaat van de beroemde astronoom, die eveneens dit wereldbeeld aanhangt. Voorzover ik weet niet op bijbelse maar op natuurkundige gronden!

www.bijbelstudie.nl

www.s-line.de/homepages/keppler/

<http://home.arcor.de/welt777/straube.htm>

